

Lunteren, 28 oktober 2020.
Auteur : Lex Goumare.

VAN GAZELLE NAAR 911

“En nu mijn treintafel weer opbouwen!”

Alle begin.....gaat soepel.

In 2009 belde Bob ter Haar mij op. Na een korte telefonische kennismaking stuurde hij als eerste grote donateur vrijwel uit het niets grote hoeveelheden AVD-materiaal op. Per fysieke post. Het begon met tientallen artikelen uit automagazines. Over de hele bestaansduur van de Sectie Bijzondere Verkeerstaken (SBV) en Algemene Verkeersdienst (AVD). De onderwerpen liepen van de befaamde telefoonboxen die Vogel in de jaren '60 van de vorige eeuw langs de A12 liet opstellen tot een artikeltje over de Passats die de Range Rovers gingen vervangen.

Na die eerste verrassing in de brievenbus volgden er nog tientallen. Zowel per gouwe ouwe PTT-post als in nulletjes en eentjes. Foto's, interne documenten, artikelen.

En met enige regelmaat ging mijn telefoon: of ik thuis was. Bob was even onder de rook van Lunteren en sprak met zijn nadrukkelijke basstem dan dat hij “nog wat had”.

Ik herinner me dat ik eens rond 05:00 uur van een dienst voor de vrijwillige politie terug kwam en mijn vrouw me slaperig vertelde dat Bob nog langs was geweest. Lag er weer een dikke envelop met materiaal. Die dan natuurlijk direct bekeken moest worden!

Tot hij letterlijk zijn eigen zolder had opgeruimd en hier alles inleverde wat hij op AVD-gebied had.

De stroom was opgedroogd. Dacht ik. Niet dus. Hij bleef namelijk een paar maal per jaar op de lijn komen: “Ik heb nog wat voor je”. Dat werd een gevleugeld gezegde.

Had ie weer een oud AVD-collega van Grathem gesproken of werkte ermee samen. AVD-verhalen kwamen dan op gang en hij wist die collega zover te krijgen dat die thuis toch ook nog eens ging speuren naar archiefmateriaal.

Toen ik in 2015 de AVD-stand op de auto-RAI op poten zette had ik steunpuntambassadeurs nodig. U raadt het al: Bob ging Grathem vertegenwoordigen.

Dat zorgde qua materiaal voor een nog wat grotere stroomversnelling.

Uit het pak.

En ja, dan ineens is het zondag 18 oktober 2020. Mijn vrouw en ik zitten in onze regionale quarantainebubbel in zuid Limburg. Daar hebben we dan al een week of zes onze caravan met voortent staan. Ieder weekend lekker wandelen, racefietsen, lezen etc etc.

Mijn telefoon piept en in het oplichtende scherm zie ik staan: ‘Bob ter Haar’.

“Als je dan tóch in Limburg zit dan kom ik nog even wat brengen voor je.” Hij weet me overal te vinden!

Wel veilig op anderhalve meter van elkaar maar in de kou van de voortent drinken we een kop koffie. Dit blijkt voor Bob de laatste dag in het uniform. Het daadwerkelijke pensioen volgt per 01-01-2021.

Bob is niet zo lang geleden verhuisd van een woning naar een mooi groot appartement. Zijn treintafel staat nog te wachten op opbouw en er moet nog veel, heel veel geklust worden. Dus misschien krijgt hij wel tijd tekort in plaats van tijd over.

Over tijd gesproken .....In 1977 staat Queen maar liefst twee maal op nummer één met “We will rock you” en “We are the champions”. Het is ook de tijd van aanslagen door de Rote Armee Fraktion. Een episode waarvan AVD-baas Kees Vogel ooit eens zei dat het de enige periode was waarin hij bang was dat zijn mensen doelwit zouden zijn van deze Duitse terroristen.

Bob is dan na zijn LTS automonteur aan de bak bij een lokale fietsenmaker. “Ik merkte dat bij hem het werk steeds minder werd. In mijn omgeving zaten de nodige politiemensen. Dat trok me wel. Ik babbelde hier en daar eens. Wat wist ik eigenlijk over de politie ? Niks meer dan dat je moest maken dat je ervoor weg kwam als je op je opgevoerde brommertje reed. Ik leerde dat er rijks- en gemeentepolitie was en besloot op beide paarden te wedden. Bij de gemeentepolitie liep dat uit op een afwijzing.”

“Jas en tas, en bij de portier afmelden graag.....”

Aan de Fentener van Vlissingenkade in Utrecht zitten plukjes jonge gasten onrustig te wachten op de volgende stap in hun selectie voor wachtmeester bij het Korps Rijkspolitie. Voor Bob staat die dag het gesprek met de selectiecommissie op het programma.

“Ik wist dat je vóór zo’n gesprek de krant gelezen moest hebben. Maar het was precies de eerste dag na mijn zomervakantie. Dat heb ik toen maar gelijk bij binnenkomst gezegd. Waarna we hebben zitten keuvelen over mijn vakantie.

Ineens zegt een dame van die commissie tegen me: “U praat over techniek en verkeer. Alles wijst erop dat u richting verkeer wilt. Maar die Algemene Verkeersdienst, daar kunt u niet zo maar naartoe. Gaat u het wel leuk vinden in pak ‘m beet Tietjerksteradeel ? Dat geloof ik niet zo.” Ik was écht verbaasd. Ik wilde toch een baan bij de Rijkspolitie? Ik had me georiënteerd erop en wist dat ik naar een landgroep zou gaan....ik had wel gehoord van zoiets als wat in de volksmond de Porsche-groep genoemd werd. Maar meer ook niet. Ik reisde wat gedesilluseerd naar huis terug. Met in mijn hoofd een aankomende afwijzing.

Een paar dagen later lag er een bruine envelop van het Korps Rijkspolitie achter de voordeur op de grond. Ik had niet veel aandrang ‘m open te maken. Toen ik dat tóch deed was de verrassing groot : ze wilden me hebben.”

“Leer je land kennen, ga bij de Rijkspolitie.....” (Deel I)

Met de logica van een op militaire leest geschoeide politieorganisatie ging hij naar de opleidingsschool in Harlingen; de locatie die zo’n beetje die het verst weg lag van zijn woonplaats.

De latere docent Karel Hoekstra in zijn AVD-tijd.

Daar kreeg hij onder andere van Karel Hoekstra les. Hoekstra had bij de sectie bijzondere verkeerstakingen (SBV) gediend. Ook bij hém wekte Bob schijnbaar het idee dat hij per sé naar verkeer wilde. Dat werd hem door Hoekstra al snel uit het hoofd gepraat. “Vergeet het maar. Jij gaat eerst minimaal vier jaar naar de landgroep.”

Wat Hoekstra niet wist was dat Vogel’s AVD erg hard mensen nodig had. Dus kwam in dat jaar ineens tóch de mogelijkheid om vanaf de opleidingsschool in te stromen bij de AVD. En dat werd Bob gevraagd. Maar hij had zich inmiddels gefocust op de landgroep. Dus hij weigerde. Eerst maar die landgroep.

**Bureau personeelsvoorziening
Korps Rijkspolitie Utrecht.**

(bron : Het Utrechts Archief)

Het Korps liet hem vervolgens nóg eens kennismaken met ons land. De groene wachtmeester Bob ter Haar begon op de landgroep in Horst / Limburg. "Een schrale tijd. Raakte je iets kwijt dan werd het niet meer vervangen als je het niet héél héél erg nodig had."

"Leer je land kennen, ga bij de Rijkspolitie....." (Deel II)

Op een zeker moment vertrok een maatje van hem naar de AVD. En het bloed kroop waar het niet gaan kon: Bob volgde hem. En zette in 1983 zijn eerste schreden op het terrein van verkeersschool de Varenkamp in De Bilt. Hij vond de attitude niet helemaal zijn "cup of tea". Ze waren daar nogal zelfingenomen en vonden zich het summum van het Korps. En dat gevoel had hij een half jaar later bij de AVD nog iets sterker.

Hoe het ook zij, hij haalde al snel de lokale krant. In het rijtje met nieuwe gezichten. Met een mooie kleine dienstpasfoto. We praten dan over de AVD-krant. Om precies te zijn nummer 13 uit jaargang 13, van 9 maart 1984. Standplaats Grathem, staat erbij. Maar zover was het niet direct.

Wachten op kop-staart aanrijding die niet kwam.....

In maart 1984 stond Bob samen met zijn negen eveneens nieuw ingestroomde collega's op de drempel van het échte werk : rijinstructie. Uitgerekend toen liet AVD-baas Vogel 20 nieuwe BMW's 323i leveren. De beruchte KK—ZV serie waarvan AVD-verkeerssurveillant Cor van de Kuijt zei dat die letters stonden voor "klotekar zonder vooruitzichten". Dat maakte dat kerninstructeurs van het Buro Vorming en Instructie (BVI) onttrokken werden. En dus werd Bob gedetacheerd bij andere AVD-onderdelen zoals de groep technische controles van Sikko de Vries. Maar ook op de meldkamer. Daar zat hij ook toen op 6 maart de colonne van nieuwe BMW's moest gaan rijden. Bob: "Ik weet nog dat er op de meldkamer een poutje liep over de vraag of er kop-staart aanrijdingen zouden gaan gebeuren." Dat gebeurde uiteindelijk niet maar het is er een aantal malen heel dichtbij geweest, begrepen wij daar na afloop.

Goed, hoe kwam de rand-stedelijke Bob eigenlijk op het idee om binnen de AVD naar steunpunt Grathem te verhuizen?

Bob: "Huisvesting. Ik had het er met mijn vrouw over en zei haar dat we in aanmerking konden komen voor een flatje in Nieuwegein. Of een eengezinswoning in Grathem. En zodoende zaten we 13 jaar met elastiek aan het steunpunt vast. En geïnterneerd in dit dorp. Want zo voelde het wel....

Overigens ben ik bij de politie nog nooit een dag met tegenzin naar mijn werk gegaan. Ook op het steunpunt Grathem had ik een geweldige tijd hoor. Schitterende dingen mee gemaakt.

Zo schraal als het bij de landgroep was, zo goed was het geregeld bij de AVD. Ik weet nog heel goed dat we eens een keer voor de nachtrust binnen liepen bij van der Valk Nuland. We hadden wat technische problemen met ons voertuig. Daarover belden we met Driebergen. Die instrueerden ons dat we de sleutel bij de receptie moesten neerleggen. Daar meldden we ons de volgende morgen na het ontbijt waar ze aangaven dat er die nacht vanuit Driebergen een vervangende auto was gebracht. Daar hoefde je in Horst niet mee aan te komen..... "

^ ^
Vanuit hun huis in Grathem..... Bob gaat naar zijn werk.

Bob op de rolbeugel van een Porsche >

Een koffer met geld.....

Uiteraard vraag ik hem naar hoogtepunten. Één uit het rijtje waarover hij smeugig vertelt. Het is het weekend van 3 april 1993 en op het circuit van Zolder (B) zou het DTM-kampioenschap weer verreden worden. Het was te voorzien dat het coureursgilde niet alleen binnen de hekken van Zolder het gaspedaal zou weten te vinden. Dus schreef Bob een projectplan voor een grote snelheidscontrole. "Die hielden we zowel op de zaterdag als de zondag. Er was op beide morgens een surveillance-eenheid (SE) paraat. Net als in de middagen. Die middag-SE's werden bovendien ondersteund door de toenmalige Afdeling Motorsurveillance (AMS).

Door de radar ..... en aan de kant

De aanloop naar die twee dagen ging logistiek wat moeilijker dan ik inmiddels gewend was bij de AVD. We hadden in Grathem niet een goede bus waarin we met de staande gehouden bestuurders de rekeningen konden regelen. De opleidingsschool in Baexem wilde wel van dienst zijn en voor fl. 100,00 konden we daar een bus huren. Dat vond onze groepscommandant geen goede keuze. Hij gaf aan dat er zo'n ding in Driebergen stond dus was het logischer om 'm daar te halen. Met wat moeite kon ik hem ervan overtuigen dat het goedkoper was om die bus te huren dan twee man twee maal bijna 300 kilometer op en neer te laten pendelen naar het centrale tentenkamp van de AVD in Driebergen. Dat de bezoekers van Zolder inderdaad zelf ook DTM-races hielden bleek al snel. De meesten zaten tussen de 160 en de 200 in het uur. Met een uitschieter van 220. Maar in de aantallen had ik me tevoren enorm vergist. We konden de stroom maar nauwelijks bijhouden. Aan het einde van die twee dagen stond de teller op 571 processen-verbaal.

Het merendeel van de voertuigen zat hoog in de prijzen. Net als de boetes die ze kregen.

Ik had met wat semi-digitaal gevogel zelfs geregeld dat per creditcard betaald kon worden. Aan het einde van die controle reden we naar Grathem terug met fl. 140.000,00 (€ 63.529,00) aan geïnde boetes. Dat had ik nog nooit mee gemaakt!

Na de teloorgang van de AVD en het latere uitkleden van diverse dienstonderdelen kwam Bob in de rang van inspecteur als operationeel chef terecht bij verkeer en korte tijd bij spoor.

De afgelopen paar jaar deed hij zijn werk vanuit Maasbracht en/of Eindhoven als operationeel coördinator (Opco). "Ofwel 'Bopco' zoals ze hem zijn gaan noemen....."

Tot slot.

Met zijn rustgevende koffiebruine stem is Bob ter Haar door de jaren heen een stabiele factor gebleken bij het in stand houden van het cultureel erfgoed wat Algemene Verkeersdienst heet. Een fantastisch AVD-steunpuntambassadeur voor Grathem. Maar ook een initiatiefrijk donateur.

Was anderhalve week geleden zijn laatste dag in het uniform, vandaag was het zijn coronabestendige afscheid van de dienst. Ik had Bob kort aan de lijn. En hoorde dat het hem tóch wat deed. "Ja, vanaf vandaag is het óp naar een nieuw leven."

En dus Bob, zeg ik vanaf hier: "Dank dank dank voor alles Bob. We gaan onveranderd verder met ons contact zoals dat gegroeid is. Blijf gezond en na deze dwaze periode drinken we samen gezellig weer een kop koffie. Met vlaai erbij als het even kan. Want je woont in Limburg of je woont er niet."

Lex Goumare (www.rijkspolitie.nl / info@rijkspolitie.nl)

